

ת"פ 66070/12/19 - מדינת ישראל נגד תומר גורדו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66070-12-19 מדינת ישראל נ' גורדו
תיק חיצוני: 216204/2019

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	תומר גורדו

החלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), והסגת גבול לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, הנאשם מתגורר בשכנות לגברת שושנה וולף, ברחוב הרב קניג 12 בביתר עילית, ובתאריך 19.5.2019 בשעה 18:45 או בסמוך, חשד הנאשם כי ילדיה של המתלוננת זרקו אבנים לחצרו. נוכח זאת, נכנס הנאשם דרך הגינה לביתה של המתלוננת במטרה להפחידה, להעליבה, או להקניטה תוך שאיים בפגיעה שלא כדין בגופה ובמשפחתה של המתלוננת באומרו לה: "אני אשבור לילדים שלך את העצמות, תגידי לילדים שלך שאני משוגע ושיזהרו ממני, תשמרי עליהם אם לא תחנכי אותם, יחנכו אותם במוסד לעבריינים".
3. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם יליד 1980 ולחובתו הרשעה בעבירה של ביצוע עבודות ללא היתר. על פיה, מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי למאסר קצר. צוין, כי אי-הרשעה שמור למקרים חריגים, ועל אף עמדת שרות המבחן אין מקום לאמץ את ההמלצה בעניין זה. הוסף, כי הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי, כדרישת הפסיקה, אלא נזק עתידי, וממילא קיימת לו הרשעה קודמת, כפי שצוין. נוכח זאת, וכן נוכח התרשמות שרות המבחן אודות אופיו של הנאשם, לכך שהוא אוגר את תסכוליו דבר שעלול להובילו להתפרצויות אלימות בעתיד, עתרה להטלת של"צ בהיקף 140 שעות ומאסר על תנאי.
4. ההגנה ביקשה לאמץ את עמדת שרות המבחן, נוכח התרשמותו החיובית של שרות המבחן מהנאשם. הוסף, כי המדובר בנאשם נורמטיבי שהינו הנדסאי במקצועו, ומתוקף עיסוקו זה, ניגש למכרזים, ובנסיבות אלו מתקיים הקריטריון שנקבע בפסיקה להוכחת קיומו של נזק קונקרטי שבהרשעת נאשם.
5. הנאשם בסיום צוין, כי הוא לוקח אחריות על המעשה, שהינו זר לאופיו, וביקש כי תינתן לו הזדמנות. הנאשם הוסיף, כי ביקש את סליחת המתלוננת, וצוין כי הינו אב ל-6 ילדים הדואג לפרנסתם. בהתייחס לסוגיית ההרשעה צוין הנאשם, כי החברה בה הוא מועסק עוסקת בתחומי פינוי- בינוי, ומתקשרת במכרזים ממשלתיים.

דין:

6. המחלוקת הטעונה הכרעה במקרה דנן, נוגעת בשאלה האם בנסיבות המקרה קיימת הצדקה להורות על ביטול ההרשעה והעדפת רכיבי ענישה שיקומיים. לצורך הכרעה בסוגיה זו יש להביא בחשבון את הנתונים הבאים:
7. הנאשם הינו בחור כבן 41 אב ל-6 ילדים בטווח הגילאים 4-16. הנאשם עובד כהנדסאי שכיר בחברה שהקים.
8. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו. לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של ביצוע עבודה ללא היתר. מאז ביצוע העבירה בתיק דנן חלפו כשלוש וחצי שנים, ומאז אותו אירוע לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.
9. המדובר באירוע של איומים והסגת גבול שהתבצע עקב חשדו של הנאשם שילדיה של המתלוננת זרקו אבנים לביתו. הנאשם מסר בשרות המבחן, כי בזמן שילדיו הקטנים שיחקו בחצר, ילדיה של המתלוננת השליכו אבן על חצר ביתו ונגרם נזק לרכוש. הנאשם תיאר, כי באותם רגעים חש חוסר אונים, לצד רצון להגן על ילדיו, ולכן פעל באופן תוקפני. הנאשם הביע צער כל כך, ומסר שכיום הוא יודע כיצד להתנהל על מנת למנוע הישנותם של אירועים מסוג זה.
10. שרות המבחן ציין אמנם, כי הנאשם מתקשה להתמודד עם קונפליקטים, ולאור זאת אוגר את תסכוליו משך זמן רב, דבר שעלול להובילו להתפרצות אלימה, ואולם להתרשמותם המדובר באדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, והעבירה אותה ביצע חריגה לחייו. הוסף, כי הנאשם מתפקד באופן מעל הממוצע בתחומי תעסוקה ומשפחה, והוא אינו חשוף לסביבה עבריינית. בנוסף, קיימות לנאשם מערכות תמיכה משמעותיות בחיק משפחתו, והוא חש שייכות לקהילה בה הוא מתגורר.
11. במקרה דנן, המלצת שירות המבחן הינה לסיום ההליך באי-הרשעה, נוכח גילו של הנאשם, ורצונו לגשת למכרזים ממשלתיים בתחום הבניה. להתרשמותם הרשעה עלולה לפגוע בו בעניין זה, להקשות על השתלבותו בחברה, ולפגוע ביכולתו להתקדם בתחום התעסוקה. נוכח זאת, המלצתם הינה להטלת 140 שעות של"צ. אוסיף בעניין זה, כי קיימת בפסיקה בעת האחרונה מגמה של הגמשת הדרישה בדבר הוכחת נזק קונקרטי לעתידו התעסוקתי או השיקומי של נאשם. בבית המשפט העליון עלתה לדיון טענה, מוצדקת בבסיסה, שנאשמים צעירים הנמצאים בראשית גיבוש דרכם המקצועית, מתקשים להוכיח את הנזק המקצועי שייגרם מהרשעתם, שכן זה טרם ידוע. נקבע במסגרת אותה החלטה, כי אין מקום להתחשב בגיל הנאשם, בייחוד משום חומרת העבירות שעבר הנאשם באותו המקרה. (ראו: רע"פ 3989/15 שי גוזלאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.8.15)).
12. בהתאם להחלטה זו קבע הרכב בית המשפט המחוזי (מרכז-לוד) שמכאן יש ללמוד שבין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה, מתקיימת מעין "מקבילית כוחות", כאשר ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר, ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם, כל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן המדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות המצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי. (ראו: ע"פ 24457-03-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.08.15) סעיף 69 לפסק הדין).
13. בענייננו, ומבלי להקל ראש, המדובר בעבירות שחומרתן ברף נמוך, בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, ועל כן ניתן

לקבוע כי הדרישה להוכחת נזק ממשי וקונקרטי הינה מופחתת, ודי בטעמים שהובאו לעיל, כדי לבסס מסקנה מספקת בנסיבות העניין לפגיעה כללית בעתידו התעסוקתי של הנאשם, המצדיקה את ביטול ההרשעה. ער אני לכך, כי קיימת לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של ביצוע עבודות ללא היתר, ואולם נוכח סוג העבירה והאופן בו הסתיים ההליך הקודם (בצו איסור שימוש, קנס והתחייבות), לא סברתי כי יש בכך כדי למנוע כעת, את סיומו של ההליך שבפנינו באי-הרשעה. אוסיף, כי בהתאם לתוכנו של התסקיר, גם שרות המבחן היה מודע לכך, ועל אף זאת, המלצתו המקצועית הינה עודנה לסיום ההליך באי-הרשעה.

14. בנוסף יש לקחת בחשבון את העובדה, כי בהתאם לעמדה אותה הציגו הצדדים במהלך הדיונים שהתקיימו בפניי, קיימת הייתה אפשרות להפנות תיק זה להליך של הסדר מותנה, ולסיימו במסגרת זו, בין היתר משום נסיבות האירוע, וסולחה שנערכה בין הנאשם לבין המתלוננת, ואולם בסופו של דבר עניין זה לא יצא אל הפועל. (ראו: פרוטוקולים מיום 22.10.2020, 14.10.2021, 21.10.2021).

15. אף בהתאם למבחנים הנוספים שנקבעו בפסיקה ניתן לטעמי לקבוע כי ניתן לסיים את ההליך באי-הרשעה. מבחינת האינטרס הציבורי, הרי שאין המדובר ברף חומרה של עבירות אשר יש בהם כדי למנוע אפשרות לסיום ההליך באי-הרשעה, ואף מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים מעלה כי על-פי רוב מוטלים על נאשמים עונשים צופי פני עתיד, ולעתים צו של"צ ו/או קנס כספי.

16. ממכלול הטעמים שהובאו לעיל, ראיתי לאמץ את עמדת ההגנה ולהורות על סיום הליך באי-הרשעה, זאת לצד צו של"צ בהיקף שעות רחב יותר וחתימה על התחייבות.

17. אשר על-כן, הנני מורה כדלקמן:

א. הרשעת הנאשם בדין מבוטלת, וההליך מסתיים באי-הרשעה, תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירות שבכתב האישום המתוקן.

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות, בעיר ביתר עילית במסגרת עמותת "ידידים". הפיקוח יעשה על ידי שרות המבחן.

ג. התחייבות בסך 3500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בה הורשע בכתב האישום המתוקן וזאת למשך שנה מהיום. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

18. המזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

19. זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, במעמד הנוכחים.

